

УДК 65.012.412

**РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ТА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ**

*Рижова К.Ю., студентка ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»
Науковий керівник – Грабовецький О. І., ст. викладач кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»*

Стаття присвячена вивченню розвитку інноваційної культури та державного регулювання інноваційної діяльності в Україні.

Інновації, інноваційна культура, законодавство.

Інновації в сучасному суспільстві займають досить вагому ланку суспільної діяльності. Людина по своїй суті побудована так, що вона повинна постійно перебувати в розвитку. Закон України «Про інноваційну діяльність» пропонує таке визначення інновації: - новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери. Отже, інновації – це і є розвиток в суспільства в цілому та окремої людини зокрема.

Загальноприйняте поняття культури (лат. cultura - оброблювання, вирощування) визначається як певний рівень розвитку суспільства, творчих сил і здібностей людини, що виражається в типах і формах організації життя та діяльності людей, у їхніх взаємовідносинах, створюваних ними матеріальних і духовних цінностях, їх застосуванні і поширенні в процесі соціально-економічної практики. Інноваційна культура – порівняно нове поняття і вид свідомої діяльності організації. Інноваційна культура – це форма організаційної культури, що виникла наприкінці ХХ ст. як адаптація до прискорення змін у виробництві, бізнесі та суспільстві. Уже стало очевидним, що технократична модель суспільного прогресу себе вичерпала і вектор якісного розвитку, оновлення цивілізації визначає саме інноваційна культура.

Законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України «Про інноваційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків», «Про спеціальну економічну зону «Яворів», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» та інших нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини у цій сфері.

Взагалі основною метою створення інноваційної політики є прагнення до ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції за допомогою створення соціально-економічних, організаційних і правових умов.

СЕКЦІЯ 3

«Соціально-економічні аспекти управління якістю освіти і науки» «Освітні інновації з позицій доступності та неперервності освіти»

До основних принципів інноваційної політики належать:

- орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України;
- визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку;
- формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності;
- створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу;
- забезпечення взаємодії науки, освіти, виробництва, фінансово-кредитної сфери у розвитку інноваційної діяльності;
- ефективне використання ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності, підтримка підприємництва у науково-виробничій сфері;
- здійснення заходів на підтримку міжнародної науково-технологічної кооперації, трансферу технологій, захисту вітчизняної продукції на внутрішньому ринку та її просування на зовнішній ринок;
- фінансова підтримка, здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності;
- сприяння розвитку інноваційної інфраструктури;
- інформаційне забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності;
- підготовка кадрів у сфері інноваційної діяльності.

Об'єктами інноваційної діяльності є:

- інноваційні програми і проекти;
- нові знання та інтелектуальні продукти;
- виробниче обладнання та процеси;
- інфраструктура виробництва і підприємництва;
- організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і (або) соціальної сфери;
- сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки;
- товарна продукція;
- механізми формування споживчого ринку і збуту товарної продукції.

Суб'єктами інноваційної діяльності можуть бути фізичні і (або) юридичні особи України, фізичні і (або) юридичні особи іноземних держав, особи без громадянства, об'єднання цих осіб, які провадять в Україні інноваційну діяльність і (або) залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти в реалізацію в Україні інноваційних проектів.

Регулювання інноваційної діяльності здійснюється державою через визначення і підтримку пріоритетних напрямків інноваційної діяльності, формування і реалізацію державних, галузевих, регіональних, а також місцевих інноваційних програм, створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності, а також держава обіцяє захист прав та інтересів, фінансову підтримку для інноваційних проектів.

Важілями у регулюванні інноваційної діяльності в Україні є: Верховна Рада України та Автономної Республіки Крим, Кабінет міністрів України, органи місцевого самоврядування та центральні органи. Верховна Рада України створює законодавчу базу для сфери інноваційної діяльності та визначає обсяг фінансової підтримки інноваційних проектів на території всієї країни, а Верховна рада АРК на своїй регіональній території, органи місцевого самоврядування – виконують ті ж самі функції, але в менших масштабах, на рівні селища або міста. Кабінет Міністрів України здійснює державне управління та забезпечує реалізацію державної політики у сфері інноваційної діяльності, готує та подає Верховній Раді подає пропозиції щодо стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, обсягів бюджетних коштів для фінансової підтримки виконання інноваційних проектів,

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
професорсько-викладацького складу, науковців, аспірантів і студентів
«Роль інститутів освіти та науки у формуванні інноваційної культури суспільства»**

а також інформує Верховну раду про виконання інноваційних проектів. Центральні органи виконавчої влади виконують тіж дії, що і Кабінет Міністрів, проте подають пропозиції до останнього.

Стаття 4 Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», яка називається «Стратегічні пріоритетні напрями інноваційної діяльності на 2011-2021 роки», пропонує такі напрями розвитку інноваційної діяльності в Україні:

- освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії;
- освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки;
- освоєння нових технологій виробництва матеріалів, їх оброблення і з'єднання, створення індустрії наноматеріалів та нанотехнологій;
- технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу;
- впровадження нових технологій та обладнання для якісного медичного обслуговування, лікування, фармацевтики;
- широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища;
- розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій, робототехніки.

Як ми бачимо, подальше зростання рівня інноваційної діяльності в Україні законодавчо підтриманий, запланований, отже, залишається лише проконтролювати виконання всіх вимог законодавства щодо інноваційної діяльності.

Державний контроль у сфері інноваційної діяльності здійснюється:

- а) центральним органом виконавчої влади, що реалізує єдину державну податкову політику;
- б) Верховною Радою Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування у межах їх повноважень;
- в) центральним органом виконавчої влади, що реалізує єдину державну податкову політику.

Отже, проаналізувавши все вище написане, можна зробити висновок, що в Україні розумно сформовані законодавством умови для інноваційного розвитку, дотримання яких дозволить Україні піднятися на більш вищий щабель в інноваційній культурі, що покращить політичний, економічний, а також соціальний рівень населення.

Список літератури

1. Закон України «Про інноваційну діяльність»
2. Проблеми та пріоритети формування інноваційної моделі розвитку економіки України / Я.А. Жаліло, С.І. Архієреєв, Я.Б. Базилук та інш. – К.: НІСД, 2009. – 120 с.
3. Микитюк П.П., Сенів Б.Г. Інноваційна діяльність: навч. пос. для студ. вищ. навч. закл. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 392 с.
4. Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»

Стаття посвячена изучению развития инновационной культуры и государственного регулирования инновационной деятельности в Украине.

Инновации, инновационная культура, законодательство.

DEVELOPMENT OF A CULTURE OF INNOVATION AND REGULATORY INNOVATION IN UKRAINE

K. Ryzhova

This article is devoted to the study of the culture of innovation and regulatory innovation activity in Ukraine.

Innovation, innovation culture, legislation.